

újkori réteg alatt a szürke római réteg jelentkezett. Az árok Ny-i végében egy feltehetően kora római sütőkemencére bukkantunk. A feltárás során leletanyag nem került elő.

KIRCHHOF ANITA

59. Budapest, III. Selmeci utca 29.

Ró

A telken 2002 áprilisában beépítés előtt megelőző régészeti feltárást végeztünk, valamint a pincetömb kiemelése és a szomszédos házak aláréselésének gépi földmunkáival párhuzamosan folyamatos régészeti megfigyelést biztosítottunk.

A leendő mélygarázs alapozási síkja egy steril eróziós réteg alsó határára esik, innen indul egy 30–40 cm vastag római planírozási réteg. A régészeti jelenségek ez alatt a réteg alatt mutatkoznak, így az épület alatt bolygatatlanul megmaradnak.

Az alapozási sík alá mélyített kutatószonda és a liftakna mélyítésének régészeti megfigyelése alapján a San Marco utca vonalában korábban dokumentált 2–3. századi épületsáv Ny-i lezárása nem terjedt ki a kérdéses telekre. A kutatószondában ültetett növényzet nyomait sikerült megfigyelni, feltehetőleg a területünktől K-re eső római épületsáv udvarához tartozhatott.

MADARASSY ORSOLYA

60. Budapest, III. Szőlőkert utca 5.

Ø

2002. október 11. és 28. között építkezéshez kapcsolódóan végeztünk megelőző feltárást a területen (hrsz: 18878/22). Ere azért volt szükség, mert az É felől szomszédos telken (Kunigunda utca 39.) 2001-ben római út maradványai, valamint ős- és római kori sírok kerültek elő.

A 3,9×7 m alapterületű szelvényben a gép 1,2 m mélységben szedte le az újkori feltöltést, majd kézi erővel bontottunk tovább. A többrétegű újkori feltöltés (téglatörmelék, salak stb.) alatt egy sötétszürke agyagos szint mutatkozott újkori kerámiaanyaggal, felületén DNy-ÉK-i irányú világos, sárgásszürke betöltésű, 20–40 cm széles árkokkal (?). Az árkok bontásából szintén csak újkori leletanyag került elő. A további mélyítés során egy feketésszürke agyagos szint jelent meg a sötétszürke réteg alatt, amelyből bizonytalan korú apró tégladarabok kerültek elő. A bontást a jelenlegi szinthez képest 2,5 m mélyen fejeztük be értékelhető leletanyag vagy objektum nélkül, jóval meghaladva az épület alapozási mélységét.

TÓTHNÉ LÁNG ORSOLYA

61. Budapest III., Tímár utca 4.

Ró

A telken szondázó jellegű feltárást folytattunk 2002-ben. A 20. századi tereprendezések már a régészeti jelensé-

gek felső szintjeit megsemmisítették, csak néhány római kori jelenséget sikerült megfigyelni. Egy Kr. u. 2. századra keltezhető barna humuszos réteget dokumentáltunk. Az ebbe mélyedő későbbi falalapozásoknak a legalsó kőszora maradt meg, így a terület beépítettségének jellegére csak következtetni tudunk.

KIRCHHOF ANITA

62. Budapest, III. Záhony utca 4.

Ró

Az aquincumi polgárváros DK-i régiójában, a D-i városfalán kívül végzett ásatást a terület műemléki rendezése tette szükségessé. A feltárás az 1992–94. évben előkerült deversorium melletti fürdőépület (lásd Aq. Füz. 1 (1995) 44–48.) területének D-i részét, valamint a hozzá K-en csatlakozó udvarrészt érintette, amely a jelzett épületegyüttesnek mintegy egyharmadát jelenti. Az épület Ny-i irányban áthúzódik a szomszédos telekre, ezért a feltárás nem vállalkozhatott a teljes alaprajz tisztázására. Elsődleges cél a már korábban kiásott és visszatemetett alaprajzi részletek, s főleg a bemutatás szempontjából lényeges, 3. századi római kori szintek újbóli felszínre hozatala volt. Emellett elsősorban a római kori épülethez kapcsolódó udvar kisebb, még feltáratlan részeinek, – benne in situ falfestménymaradványok felszedésével – valamint a rendezési terület határán belül a D-i, mintegy 10 m széles sáv kutatására került sor.

A feltárandó területet négy, nagyjából 10×10 m-es szelvényre osztottuk. A munka mindvégig – 2002. szeptember 2. és október 21. között – kézi erővel, a kiemelt föld elszállításával történt. A műemléki helyreállítás november 29-én fejeződött be.

1. szelvény: A korábbi feltárások alapján várható volt a fürdőépülethez kapcsolódó udvarrészt keleti zárófalának előkerülése. Ezt az újkori rétegek alatt, már csak alsó kősorában fennmaradva, találtuk. A fal alapozása is egyértelműen mutatta, hogy átépítették, s D-i irányban lezárása nem maradt meg. Ez utóbbit feltételezhetően részben az a még római kori beásás tette tönkre, amelyet a DNy-i szelvénytársakban találtunk. A falalapozás szintje alatt, a sárga altalajban kirajzolódó elszíneződések sötétebb sávjai a relatíve legkorábbi, faszervezetű építményhez tartozhattak. A gerendavázis szerkezet alapján megrajzolható építmény tájolása eltér a kőépületétől, s D-i oldalon záródása is előkerült.

2. szelvény: Az 1. szelvényhez Ny-i oldalon csatlakozó felületben, az újkori szint alatt és részben benne, római kori omladék köves, K-Ny-i sávját figyelhettük meg. Az omladékot – mely feltehetőleg a legkésőbbi építési periódus pusztulásának nyomát őrzi – meghagyva É-i és D-i oldalán mélyítettünk, ahol 40–50 cm-rel mélyebben egy újabb omladékot találtunk. Mindkét omladék között római kori kerámiát tartalmazó réteg volt.

3. szelvény: A 2. szelvénytől É-i irányban nyitottuk a felületet, amelyben ismét felszínre hoztuk az udvar É-i falát, mely egyértelműen a városfal átlós irányát követ-